Tavşanın Uçan Yatağı

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Uçan Yatağı

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük bir meşe ağacının altındaki sıcacık bir yuvada, Lily adında küçük bir tavşan yatmaya hazırlanıyordu. Beyaz yıldızlı açık mavi pijamalarını ve ponponlu uyku şapkasını giydi. Yuva sıcak ve sessizdi. Lily esnedi ve yumuşacık yatağına tırmandı. Kısa süre sonra mışıl mışıl uyudu ve havuçlarla yoncaların rüyasını gördü.

Gecenin ortasında Lily irkilerek uyandı. Yatağı artık yerde değildi! Yerin hemen üstünde, havada usulca süzülüyordu. Lily'nin kocaman, yuvarlak kahverengi gözleri fal taşı gibi açıldı. Battaniyesine sıkıca tutundu ve yatağın kenarından aşağı baktı. Yuvanın tabanı çok aşağılardaydı. "Aman Tanrım!" diye fısıldadı.

Uçan yatak yuvadan süzülüp serin gece havasına çıktı. Lily'nin uzun kulakları şaşkınlıkla dimdik oldu. Etrafındaki karanlık ormanı görebiliyordu. Yatak, sakin bir nehirdeki bir kayık gibi yavaşça ve düzgünce ilerliyordu. Lily biraz korktu ama aynı zamanda çok heyecanlandı. Yatağın onu nereye götüreceğini merak ediyordu.

Yatak uzun ağaçların yanından ve küçük bir derenin üzerinden süzüldü. Lily, minik fenerler gibi parlayan ateş böceklerini gördü. Birden yumuşak bir ses, "Merhaba! Kayıp mı oldun?" dedi. Lily başını kaldırdı ve bir dalda tünemiş uykulu bir baykuş gördü. Baykuşun yuvarlak tel gözlükleri ve sıcacık hardal sarısı bir atkısı vardı. "Yatağım uçuyor!" dedi Lily.

Baykuş altın kehribar rengi gözlerini yavaşça kırptı. "Ben Olive," dedi esneyerek. "Tam şekerleme yapacaktım ama sana yardım edebilirim. Uçan yataklar özeldir. Yalnızca büyülü gecelerde uçarlar." Lily yalnız olmadığını bilince rahatladı. "Bana eve giden yolu gösterebilir misin?" diye sordu. Olive başını salladı. "Beni takip et!"

Olive yumuşak gri-kahverengi kanatlarını açtı ve uçan yatağın yanında uçtu. Birlikte ormanın içinde süzüldüler. Etraflarındaki ağaçlar yumuşak, gümüşi bir ışıkla parlamaya başladı. Lily şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Ağaçlar parlıyor!" Olive gülümsedi. "Burası rüya gibi orman. Yalnızca geceleri ve yalnızca keşfetmeye cesaret edenler için görünür."

Ay ışığının altında pırıldayan sessiz bir derenin yanından süzüldüler. Lily eğilip baktı ve kendi yansımasının ona gülümsediğini gördü. "Burası çok huzurlu," dedi. Olive başını salladı. "Evet, ama ilerlemeye devam etmeliyiz. Gece ilerledikçe orman değişir." Süzülmeye devam ettiler ve Lily bu tuhaf, güzel yerde kendini giderek daha çok evinde hissetti.

Kısa süre sonra ağaçların uzun ve ince olduğu bir açıklığa geldiler. Yapraklar gümüş paralar gibi parıldıyordu. Lily'nin yatağı aralarında usulca süzüldü. "Böyle bir şeyi hiç görmemiştim," diye fısıldadı. Olive kıkırdadı. "Çoğu tavşan görmez. Çok şanslısın." Lily gülümsedi. Bu beklenmedik serüvenden keyif almaya başlıyordu.

Ama sonra yatak yavaşlamaya başladı. Açıklığın tam ortasında durdu. "Olamaz!" diye bağırdı Lily. "Ne oldu?" Olive yatağın kenarına kondu. "Büyü sönüyor," dedi. "Güneş doğmadan geri dönüş yolunu bulmalıyız." Lily biraz endişelendi. "Ev hangi tarafta?" diye sordu.

Olive dikkatle etrafına bakındı. "Bu ormanları bilirim," dedi. "Beni takip et. Sana yol göstereceğim." Yukarı uçtu ve kanadıyla işaret etti. "Parlayan ağaçların yanından geçip sessiz derenin üzerinden gitmeliyiz. Sonra yuvanı görürüz." Lily başını salladı. Olive'e güveniyordu. Yatak yeniden hareket etmeye başladı, önce yavaşça, sonra daha hızlı.

Yol alırken etraflarındaki orman değişmeye başladı. Parlayan ağaçların ışığı azaldı ve dere daha da sessizleşti. "Gece neredeyse bitiyor," dedi Olive. "Ama artık yaklaştık." Lily ileride tanıdık bir şekil gördü. Büyük meşe ağacıydı! "İşte orada!" diye bağırdı. "Evim!" Yatak yuvanın girişine doğru süzüldü.

Yatak yuvanın tam içinde usulca durdu. Lily'nin ayakları yere değdi. Yataktan atladı ve Olive'e sarıldı. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler!" dedi. Olive sıcacık gülümsedi. "Çok cesurdun, küçük tavşan. Unutma, beklenmedik değişiklikler harika serüvenlere yol açabilir." Lily başını salladı. Bu geceyi asla unutmayacaktı.

Olive esnedi. "Artık gitmeliyim. Güneş doğuyor ve uykuma ihtiyacım var." Olive yuvadan uçarken Lily el salladı. "İyi geceler, Olive!" diye seslendi. "İyi geceler, Lily!" diye usulca öttü Olive. Sonra gözden kayboldu. Lily yatağına geri tırmandı; yatak artık yine yerdeydi.

Lily battaniyesinin altına sokulurken parlayan ağaçları, sessiz dereyi ve yeni arkadaşını düşündü. Gülümsedi. Bir daha asla bir sürprizden korkmayacaktı. Bazen uçan bir yatak, en güzel serüvene yol açabilirdi. Kısa süre sonra mışıl mışıl uyudu ve rüya gibi ormanın rüyasını gördü.

Ertesi sabah Lily sıcacık yuvasında uyandı. Her şey tam eskisi gibiydi. Ama dışarı baktığında yerde küçük bir tüy gördü. Gri-kahverengi ve yumuşacıktı. Lily tüyü aldı ve gülümsedi. Bu, Olive'le geçirdiği büyülü gecenin bir hatırasıydı. Tüyü komodinin üstüne koydu.

O akşam Lily yine pijamalarını ve uyku şapkasını giydi. Yatağına tırmandı ve pencereden dışarı baktı. Yıldızlar pırıldıyordu. Yatağının yine uçup uçmayacağını merak etti. Ama uçmasa bile sürprizlerin büyülü olabileceğini biliyordu. Ve yeni bir serüvene her zaman hazır olacaktı.